

Prosím tě, stůj!

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Já mám asi divnou holku pořád mele bez okolků:
Stůj, prosím tě, stůj!
Na procházce na mě houká: nezašlápní toho brouka
stůj, prosím tě, stůj!

Křižovatka v nedohlednu ona zařve tak, že zblednu:
stůj, prosím tě, stůj!
Žádněj vlak a šraňky vzhůru už má zas tu svoji můru:
stůj, prosím tě, stůj!

Rf.: - Stůj, prosím tě, stůj, stůj, prosím tě, stůj!

V krámě křičí u pokladny i když nemám zboží žádný
stůj, prosím tě, stůj!
Když chci jít na toaletu přede mnou je v cuku letu:
stůj, prosím tě, stůj!

Když potkáme nákou brécu to je řečí, to je keců
stůj, prosím tě stůj!
Když pobídnou koně v klus už si zase brousí pusu
stůj, prosím tě, stůj!

Rf.: - Stůj, prosím tě, stůj, stůj, prosím tě, stůj!

Když chci zajít na dvě piva výhrůžně se na mě dívá
stůj, prosím tě, stůj!
Jak nakročím ho hospody, tak už slyším její hlody
stůj, prosím tě, stůj!

Večer už mi hlava duní ona do ucha mi funí:
Můj, buď jenom můj!
Nevím komu říká: Hele! Klečíc v nohách u postele:
stůj, prosím tě, stůj!